

אורות • השגות • מושגים

הכאלה יהיו פני המלחמה הבאה?

אטומית. אולם הצבא טוען כי המטוסים נאלצים להמריא ממסלולים שאורכם קרוב לארבעה ק"מ — אשר בשום פנים לא ניתן להסתירם. בעוד שהמפציץ ללא טייס "מאטדור", ה"קורפורל", ו"יוחנן הישר" — כל אחד מאלה ניתן לשגרור ממשטח שפניו הגלויים כל גודלם אינו עולה על זה של מגרש טייס. אנשיהצבא סבורים כי שדותהעופה יוחרבו בעוד שרבים ממקומות שיגוריהלקיעים לא יפגעו.

גנרל עומר ברנדלי... אמר פעם כי אילו לאמריקאים ובעליבריתם היו באירופה כוחות קליערך בלבד כי אז יכלו הרוסים להציב את חיליהם ברוחים של מאה מטר — ולצטוד קדימה על פני אירופה המערבית על אף כליהנשק של האמריקאים. אכן, פצצת המימן מקלקלת שורתה של אומנה זו. מחשביהחשבונות מצאו כי פצצה בת מגנטון אחד היתה קוטלת 17,000 איש אף במבנה מפוזר שכזה, ואלו פצצה בת 5 מגנטון היתה הורגת בהם 39,000, ופצצת 10 מגנטון — 50,000.

בפני ממדי קטל שכאלה לא תוכל לחמת־קרקע, כפי שמבינים אותה כיום, להתקים לעתיד במלחמה בין מעצמות אטומיות. ההגנה היחידה לכוחות־קרקע בפני פצצת המימן תוכל אוי להיות רק בכך כי הם יתערבבו באויב בארצו הוא. בדרך זו הופכת לחמת הקרקע לבעיה של הסתננות ופעולת גרילה.

(ממאמרו של גני־ברדיג' תומס ר. פיליפס, צבא־ארה"ב־מילואים, ב"בולטין אנשי המדע האטומיים")

מכשירי לחימה — ובעלי ברית

פצצת־המימן באביב 1954 ודאי שהיה גורם במניעת ההסכמה הבריטית להשתתפות בפעולה בהורוסיין. על כן, קו המדיניות היחיד בשביל ארה"ב אשר לא יסתור את הסיכוי לקיום בריתות הוא זה המקטין (או הנראה כמקטין) את מידת ההסתכנות במלחמה גרעינית — ושבו בזמן יש בו כדי להעניק הבטחה בפני תפיסת ארצות על־ידי כוחות סוביאטיים — הבטחה על ידי השימוש בצבאות "מן הסוג המסורתי".

(ממאמרו של הנרי א. קסינגר בירחון רבי־השפעה בארה"ב, "עניני החוץ" (Foreign Affairs))

העניינים יסתיימו בסוב.

מדברי המרשל בולגנין לפני הסוביאט העליון לאחר ועידת בגבה הראשונה ("ועידת הפסגה") — מצוטט על ידי סוקר צבאי־מדיני ב"השקפת האינפורמציה הצבאית" הצרפתית.

א.ת. צד אשר יזכה לשליטה אוירית במערכה הפוחחת של מלחמה אטומית) כמעט שודאי כי יזכה במערכת־הקרקע, באם נניח כי יחסי הכוחות שווים במידה מתקבלת־על־הדבר. הצד אשר לו שליטה אוירית יכער אחרי דברים כגון תוחתים־אטומיים, קליעים־מונחים ונקודות־שיגור של מפציץ צימ־גלא־טייס. כן יהיה ביכולתו להנחית מחסום־אש הגנתי בפני כוחות־קרקע אויבים; או לפרוץ במחץ ובתבועה פרוץ וזר ורך מערך־הגנה אויב, באפשרו לכוחותיהוא לעבור ודכו.

נקודת־מבט זו הרי כוחות־קרקע־מזויינים אטומיים הנם בדרך דבר שלא יכירונו מקומו בתקופה הנידונה, ומקורו באמץ לסגל את הצבאות לתנאים שבהם אין ביכולתם לטפל עדי. אלא שחילל הקרקע, מצדו, ישיב על כך חיש כי ה־צבאות עמדו בפני כל התמורות בנושק שבעבר: הופעת מק־לעים, ריכוזים לא־יאמנו של ארטילריה וטנקים, והוסיפו להתקיים גם לאחרי אלה. מעת יתפורו הם התפורות יתר, ייתפזרו ליתר־עוצמה, עלימנת להוסיף־להתקיים למרות כל־הנושק האטומיים.

מכל הרהורי השערות אלה — ואין הדבר יכול להיות שינת מזה, — ניתן להסיק מסקנה מוצקת אחת: עצמת אויב, עצמה־הגנתית להבטחת גייסותינו ומתקנינו, ועצמה תיקבנות לשם השמדת האויב — היא המפתח לנצחון ותנאי השאוו־תבחיים.

יש בין הוגיהמחשבה הצבאיים הטוענים כי אין לסבור בטבת־קרובה כי תוחתים אטומיים או קליעים־מונחים, כגון הקרקע המונחית "קורפורל", והרקטת־הבליסטית קצרת־החיים "יוחנן הישר", יהיה להם מקום כלשהו במלחמה

ק־מדיניות בתחום־הצבא הדוגל בפתרון הקיצוני בלבד — עליל לצפון את כל החיות ממערכת הבריתות של אמריקה. באם נטען כי כליהנשק הגרעיניים הם אשר הנם האמצעי המרתיע היחיד בפני תוקפנות מן המורה, כי אז הופכת הלינינועות אחת משתי המסקנות: או שבעלי־בריתנו יהיו סבורים אוי כי אין עוד הכרח בכל באמץ צבאי מצדם — או אפשר, שיגיעו לכלל הכרח כי יש להעדיף את השלום על מלחמה כמעט בעד כל מחיר שהוא. עם תום המוגופולין האמריקאי בתחום עצמה גרעינית, עשויים מפגני כל־נשקנו בתחום זה אף לפעול ליתרונו של הצד הסוביאטי. כך, פיזוץ

ב"שיכועים אוי כי נצמד קדימה ביחד עם בעלי־דברינו.

אגרות • השגים • מושגים

מיליטריזם — מהו ?

לאפשר כי אותם גורמים אשר לגביהם מצויה ההתנגדות האמיתית (למקומו של הצבא בחיי אומה) הריהו התפישות הצבאיות המובהקות בעיני אחריות וסמכות, אשר בלעדיתה שום ארגון צבאי לא היה ראוי לשמו. נהגו לתצניע על השירותים המזוינים כעל גופים בלתי דמוקרטיים; אולם אינה הם המוסדות האחרים שבה הרחיקו לכת, ובקצב מה מהיר, בבצית שילוב הגזעים וליכודם לגוף אחד? לא זו בלבד שכוחותיה המזוינים של האומה אינם מנוגדים לדמוקרטיה, או בגדר סכנה לגביה, אלא שהם אחת מחומותיה המגן

ומקורות ההשראה העיקריים אשר לה. מחירה העצום של מערכת כוחותינו הצבאית הוא אמנם מעין משאבה מרוקנת חמורה גבי משק האומה, ובמהלך השנים תמלאנה זעקות חרדיה ארנק את האויר. אכן, חסכון היהו דבר רצוי, וראוי לשבת — אולם לא במחיר בטחוננו הלאומי.

מספרם של ס. בארנרו ו.א. בייקון
„מדיניותה הצבאית של אמריקה“.

רוח-יחידה

הסדר השגותי של העברת קצינים וחיילים לפי חור מיחידות שבארץ המטרופולין ליחידות שמעבר לים וכיו"ב, וכן זרימת האנשים המתמדת, הרגליו של הצבא וסדריו לפתן אנשי תחלופת ליחידות, קברו יחד והביאו לידי כך כי רגימנטים ותיקים נאים — כגון זה שנקרא פעם „רגימנט הפרשים השביעי של גנרל קאסטר“, הנודע בשעתו... הרגימנט ה-38 לחיל הרגלים, וכן הרגימנט ה-10, והשאר — אינם עוד אלא בחינת מספרים גרידא שברשימת יחידות הצבא; (1) גנרל אמריקאי שנפל בקרב הגדול האחרון עם שבטי האינדיאנים שבצפון-מערב ארה"ב (1876). — המעורר.
(2) מן השורש „אסכולה“, מקביל למושג Schooling באנגלית.

שוב אינם חלקיה החיים והנושמים שימחה של מסורת נמשכת והולכת.

השירותים המזוינים חייבים, בכל מאמץ שהוא, לכוון ולטפח את רוח היחידה... יחידה שהיא „בית-קבע“ לאנשים שבשירות הצבאי; פחות „רוטציה שגרתית, פחות העברת אנשים לפי חשבונות, הכונתם המקצועית“ ושיקוליה, פחות הדגשה על „אסכולה“ והכשרה אינדיבידואליים; יותר שלמות וליכוד של יחידות, — כאלה הנם הצרכים.

ממאמרו של האנטון ו. בולדווין, עורכו הצבאי של „ניו יורק טיימס“, כאחד ה- שבועונים האמריקאיים.

לעולם לא נזכה במלחמה הבאה בעזרת אותם דברים חסרי-פניס ודומת אשר אגף כוח האדם של המטה הכללי שלנו מכנה אותם „גופים“. הכרח הוא שתהיינה לנו יחידות

לזרה הרגשתי למראה גאותם המתבזבזת ליריק של ותיקים, אשר עשו מאמצים גדולים על מנת לחזור אל הרגימנטים שלהם, שמהם נרתקו בשל מסיבות השירות — — — אולם בשום לא מצאו עוד כאלה את ה„אישיות“ הקולקטיבית שהיתה זכורה להם מלפני הפרדום זמנית מעל יחידות האם. עלינו להתקנא ביחידות חיל-הרגלים של צבא בריטניה, אשר שוכנת בהם רוח רמה של יחידה, הסיבה לכך מונחת

כאשר שרדו שנות רובתיים של אותו גודו של רגימנט גלוסטרשייר — אשר כמעט והושמד כולו בעמדת גבורה על גבעה מבודדת בקוריאה — חזרו לבריטניה, נתקבלו בה בטכסים, מתן הצטיינות-כבוד ובברכת-חילה כללית של הציבור, אשר אין ספק כי הוסיפו הרבה לרומדותו של אותו רגימנט. אכן, מה מספרם של אותם אמריקאים ה-

היוועות את מסורתן ומסורתה את נפשן למעוררו. ממכתבו של גנרל-מיוור „משמר הלאומי“ של ארה"ב, ב„ירחון כוחות-הקרב“.

בארגונם. כל חייל בריטי... שייך השתיכות-קבע לרגימנט מסוים. לכל רגימנט „אישיות קיבוצית“ משלו, אשר תולדותיו העניקו לו מסורת, אשר הותיקים שביחידה מוסרים ומורשים אותה מיד אל יד.

ממכתבו של קורפורל אמריקאי, המשרת מעבר-לים, ב„ירחון כוחות-הקרב“.

יודעים, כי למשל, הגדוד ה-1 של רגימנט-הרגלים ה-21 מן הדיבויזיה ה-24 — הוא היה זה אשר התנסה במבחן המר של הקרבות הראשונים בקוריאה?

ממאמרו של גנרל-מיוור בדימוס ה. ו. בלייקלי ב„השקפה הצבאית“, ארה"ב.

אורות • השגים • מושגים

בטחון — וגיוס-למחצה

לקיסרות יבשתית לכנס בגזרה נתונה כוחות שהיו עדיפים על אלה שבצד המגינים. קשיי ההתנגדות הופכים מניע לסופרים תבוניים לתפישתם הפסיבית — לנקוט עמדה אשר הנה אבסורדית, פשוטה במשמעה. צבא בו 50 דיביזיות לא יהיה בו כדי לודא בטחון מוחלט באירופה. אכן, ניתן לשאול: האם בכלל קים בעניינים צבאיים דבר-מה מעין זה. אולם ודאי הוא כי יהיה בכך כדי לשנות את המצב האסטרטגי הכללי, להקטין הסיכוי כי התוקפנות תתחולל — ולתרומם תרומה להחזרת הרגשת בטחון באירופה.

ממאת השנים של מלחמה טוטלית, ספרו של ריימונד ארוג, סופר מדיני צרפתי נודע.

העולם חי במסיבות של "מלחמה-מוגבלת". מלחמה-למחצה מחייבת גיוס-למחצה. שמירה על שיווי המשקל בין יבשות העולם מכתיבה חובות גיוסיות. עלינו להשלים עם ההכרה כי יהיה עלינו להפסיד שטחי ארץ רבי-ערך בשבועות הראשונים ללחימה, או לקים מספר מספיק של דיביזיות בעתות שלום. יש לו למערב המשאבים הנחוצים בשביל לזכות במלחמה גוללת באם תבוא; ועל אחת כמה וכמה יש לו המשאבים בשביל החזרת מאון הכוחות המזוינים על כנו בזמן של "שלום-מלחמתי", ובו בזמן גם להפחתת הסיכון של התלקחות. כל השאלה אינה אלא זו: האם יהיה להן לארצות הדמוקרטיות האומץ בשביל לשאת במאמצי הגיוס-למחצה ובקרבתותיו בטרם יצאו למסעם לגיונות-אויב. גיוס-למחצה אין בו כדי להבטיח הבטחה מלאה כי תוקנות אמנם תהדף. תמיד יש לחשוש כי אפשר יהיה לה

הניידות ומחירה

לעם דו"ח חד-משמעי על התוצאות בתחום הכספי שתנבענה מכך. בין המסקנות האלה — גם ההכרח בהרחבתו הנוספת של חיל-השריון.

מדברי קולונל-דיביזיונר אולמן, עורך "כתבי-העת הצבאי השביערי הכללי".

הניידות הפכה במידה כזו לגורם המכריע במלחמה החדשה עד אשר גם בשביל צבאנו או (השביערי) הופכת הטקטיקה-הניידת לדבר אשר ההכרח מאלצנו לנקוט בו. אכן, גם לגבי תביעה זאת של ניידות ימצא ודאי פתרון שהיה תכליתי גם לגבי שביעריה, ושניתן יהיה לשאת בו. צריך רק שיהיה אומץ הלב להסיק בבהירות את המסקנות ולמסור

מוח ממושמע ופתוח

שאומר קלאוזביץ: — "דבקות נוקשה בדוגמאות ונוסחאות — הרמיזי היפוכו ממש של תכנון-מלחמה נאות, העוסק ברוב-ויעיקרו בדברים שבאפשרותם, באלה העלולים לקרות בעניינים שבמזל-מוצלח או במזל-בייש. מכל צורות הפעילות האנושית, המלחמה היא הדומה ביותר למשחק קלפים, כי אין לך פעילות אנוש אשר תהא מושפעת השפעה כה מתמדה וכללית מידי המקרה והמזל."

מספרו של גנרל-מיור פון-פרייטאגלר ויינהובן "כוחה של האישיות במלחמה", שהופיע לראשונה ב-1911 ועתה נתפרסם מחדש בתרגום אנגלי.

באם התמדה במושג-קדום מוליכה לקראת השליה-עצמית והתעלמות מהבלתי צפוי — הרי שהטרגדיה שבדבר עוד גוברת והולכת לגבי מי שמנסה לנהל מלחמה לפי שיקולים תיאורטיים שנתקבעו מראש. הרוצה להצליח במלחמה — צריך שיפיק מן הספרים רק את תכונת המוח-המאומן. באם יביא אתו תכניות מוכנות-מראש, אשר את צורתן צרו לא המסיבות שבפועל או אשר לא הוא עצמו שטיפחן — הרי זרם המאורעות יהרוס את המבצע, אשר הוא מתאמץ לבנותו, עוד בטרם יובא לידי סיום. לעולם לא יוכל להשיג כי אחרים יבינו לתכניות אשר לא-משלו הן, וככל שטובים יותר יהיו אלה המשתפים אתו פעולה, כן יקדימו לגלות את מיעוט יכולתו, וכן ימעטו לתת בו את אמונם. אכן, (כפי